

पुरुष सुक्तम्

सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठद्वशाङ्गुलम् ॥ पुरुष एवेदगं सर्वमे ।
यद्भूतं यच्च भव्यमे । उतामृतत्व स्येशानः । यदन्नेनातिरोहति ॥ एतावानस्य महिमा । अतो ज्यायागश्च पूरुषः ।

पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः । पादो ॥ १ ॥ स्येहा ॥ १ ॥ भवात्पुनः । ततो
विष्वण्-व्यक्रामत् । साशनानशने अभि ॥ तस्मोद्विराडजायत । विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत ।
पश्चाद्-भूमिमथो पुरः ॥

यत्पुरुषेण हविषो । देवा यजमतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यमे । ग्रीष्म इध्मश्शरध्विः ॥ सप्तास्यासन्-परिधयः
। त्रिः सप्त समिधः कृताः । देवा यदयजं तन्वानाः । अबधन्-पुरुषं पशुम् ॥ तं यजं ब्रह्मिणि प्रौक्षन् । पुरुषं
जातमग्रतः ।

तेन देवा अयजन्त । साध्या ऋषयश्च ये ॥ तस्मोदयजात्-सर्वहृतः । सम्भृतं पृषदाज्यम् । पशूग-स्तागश्चाक्रे
वायव्यान् । आरुप्यान्-ग्राम्याश्च ये ॥ तस्मोदयजात्सर्वहृतः । ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दाग्सि जज्ञिरे तस्मोत् ।
यजुस्तस्मादजायत ॥

तस्मादश्वा अजायन्त । ये के चौभ्यादतः । गावो ह जज्ञिरे तस्मोत् । तस्मोज्जाता अजावयः ॥ यत्पुरुषं व्यदधुः
। कृतिथा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरु पादावुच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः
कृतः ।

ऊरु तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्यागं शूद्रो अजायतः ॥ चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत
। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत ॥ नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम् । शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत । पद्भ्यां
भूमिर्दिशः श्रोत्रोत् । तथा लोकागम् अकल्पयन् ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे । सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः । नामानि
कृत्वाऽभिवदन्, यदाऽस्ते ॥ धाता पुरस्तादयमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्-प्रदिशश्चतस्रः । तमेवं विद्वान्मृतं
इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ॥ यज्ञेन यजमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वं साध्यास्सन्ति देवाः ॥

अद्भ्यः सम्भृतः पृथिव्यै रसोच्य । विश्वकर्मणः समवर्तताधि । तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति । तत्पुरुषस्य
विश्वमाजानुमग्रे ॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् । तमेवं विद्वान्मृतं इह भवति ।
नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥ प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः । अजायमानो बहुधा विजायते ।

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् । मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥ यो देवेभ्य आतपति । यो देवानां पुरोहितः
। पूर्वा यो देवेभ्यो जातः । नमो रुचाय ब्राह्मये ॥ रुचं ब्राह्मं जनयन्तः । देवा अग्रे तद्ब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो
विद्यात् । तस्य देवा असन् वशे ॥

ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ पत्न्यौ । अ॒होरा॒त्रे पा॒र्श्वे । नक्ष॑त्राणि रू॒पम् । अ॒श्विनौ॑ व्या॒त्तम् । इ॒ष्टं म॑निषाण । अ॒मुं
म॑निषाण । सर्व॑ मनिषाण ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥